

РЕШЕНИЕ

№ 4416

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3334** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група при СДВР, отдел "Пътна полиция", против Решение№906/ 22.02.2023 г. на СРС по АНД № 10867 по описа за 2022г., с което е отменено Наказателно постановление № (НП) № 22-4332-011349/22.06.2022г. издадено от началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на М. В. О., ЕГН: [ЕГН] на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца, за извършено нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно, тъй като е постановено при допуснато нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Изложени са подробни съображения относно законосъобразността на НП. Прави се искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В случай, че касационната жалба не

бъде уважена и са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение, се моли за присъждането им в минимален размер.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът - М. В. О., редовно уведомен, не се представлява и не изразява становище по жалбата. Представя отговор на касационната жалба и становище. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от оспорване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено, че на 25.02.2022 г., около 12.15 часа, в [населено място], по [улица], жалбоподателят М. В. О. управлявал товарен автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на фирма „Весто“ ООД като от извършена проверка и направена справка ОДЧ-99 е установено, че автомобилът е със служебно прекратена на 15.02.2022 г. регистрация на основание чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, поради неизпълнение от страна на новия собственик на задължението да регистрира автомобила на негово име.

На 23.05.22 г. прокурор при СРП издал постановление за отказ от образуване на досъдебното производство, поради ниската обществена опасност на деянието. Преписката била изпратена до ОПП - СДВР за преценка за налагане на административно наказание. В тази връзка било издадено процесното наказателно постановление, с което на основание чл. 175, ал. 3, предл.1 от ЗДвП, на О. била наложена глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на установената фактическа обстановка, СРС приел, че НП е издадено от компетентно длъжностното лице, като при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя. Относно приложението на материалния закон СРС е намерил, че липсват доказателства О. да е знаел, че лекият автомобил е служебно deregистриран. Това дало основание на съда да отмени наказателното постановление, поради липса на установена субективна страна на соченото нарушение.

Решението на първостепенния съд е правилно.

С оглед установената в хода на съдебното следствие фактическа обстановка, районният съд правилно е приел, че привлеченото към административнонаказателна отговорност лице не е осъществило състава на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП от субективна страна.

С разпоредбата на чл. 140, ал. 1, изр. 1 от ЗДвП, в относимата редакция (Изм., ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.), законодателят е въвел изискване, по пътищата, отворени за обществено ползване, да се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Условието и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, се определя с Наредба №I-45/24.03.2000 г. на МВР, като задължението за деклариране на настъпилите промени в данните за регистрацията на МПС е за собственика, според разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от Наредбата, а в разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП е предвидена възможността служебно да бъде прекратена регистрацията на МПС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Разпоредбата на чл. 175, ал. 3, предл. първо от ЗДвП, от своя страна, предвижда налагане на глоба в размер от 200 до 500 лева и лишаване от право на управление на МПС, за срок от 6 до 12 месеца, за водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, а съгласно § 6, т. 25, предл. първо от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство.

По делото е безспорно установено, че ответникът по касация О. е управлявал лек автомобил „Ф.“, модел „К.“, поради което е имал качеството "водач" на МПС. Автомобилът е бил управляван по път, отворен за обществено ползване, като това МПС, към датата 02.10.2021 г. е било със служебно прекратена регистрация. Административнонаказващият орган обаче не е ангажирал доказателства, които да обосноват субективната страна на деянието, а именно - наличието на знание у страна на деаца за обстоятелството, че управляваното от него МПС с посочения регистрационен номер, е с прекратена регистрация. Прекратяването на регистрацията на процесния автомобил е извършено по реда на цитираната по-горе норма на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, като съгласно същата, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Анализът на установената фактическа обстановка на основата на законовата регламентация относно регистрацията на МПС, респ. прекратяването и възстановяването ѝ, обуславя извода, че водачът на МПС, доколкото не е нито новият собственик на МПС-то, а няма данни да е бил предишният такъв, не е бил длъжен и не е могъл да знае факта, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация, доколкото това е станало служебно чрез отбелязване в автоматизираната информационна система.

Предвид това и въз основа нормата на чл. 6 от ЗАНН, определяща за административно нарушение деяние, което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, се обуславя извод, че О. не е действал виновно, включително и при форма на вината - непредпазливост, каквито доводи се поддържат в касационната жалба./ В този см. Р.. №2873/23г. по КАНД 1926/23г. , Р.. №2519/23г. по КАНД 572/23г., Р.. №2809/23г. по КАНД 2465/23г., всички на АССГ/.

Съобразно гореизложеното, касационният съдебен състав намира, че обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон и при липса на заявените в касационната жалба основания за неговата отмяна, поради което е дължимо оставянето му в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №906/ 22.02.2023 г. на СРС по АНД № 10867 по описа за 2022г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.